

A Pécsi Ítéltábla dr. Balla-Faredin Márk ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - dr. Bálint Máté Mór ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt indított perében aTörvényszék 2013. december hó 9. napján kelt számú ítélete ellen az alperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a felperes vagyona 6.739.000,- (hatmillió-hétszázharminckilencezer) forinttal csökkent.

A keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 43.200,- (negyvenháromezer-kettőszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 4.800,- (négyezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Cstv. 33/A. §-a alapján megállapította, hogy az alperes - aki a felszámolás kezdő időpontját megelőző 3 évben a felperes vezetője volt - a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a hitelezők követelésének kielégítését 7.049.667,- forint mértékben megghiúsította. Kifejtette, hogy az alperes nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglalt kötelezettségeinek, ezért a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése értelmében a hitelezői érdekek sérelmét, és a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti tényállás valamennyi elemének fennállását vélelmezni kell. Utalt arra, hogy az alperes a kötelezettségei teljesítését nem

bizonyította. Megállapította, hogy a vélelemmel szemben alperesre hárult annak bizonyítása, hogy a hitelezői érdekek nem sérültek, valamint az, hogy az ügyvezetési tevékenység és a hitelezői érdekek sérelme között okozati összefüggés nem áll fenn, az alperes azonban bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Kifejtette, hogy az alperes indítványára és perbeli előadására tekintettel beszerzett nyomozati iratok nem igazolják, hogy a hitelezői érdekek sérelme nem valósult meg, vagy az érdeksérelem és az ügyvezetői tevékenység között okozati összefüggés nincs, mivel nem állapítható meg, hogy a felperes irodai eszközeit, iratait ellopták, és kizárólag ez vezetett a felszámoláshoz, illetve az sem bizonyított, hogy az alperes tevékenységi körén kívül eső okból maradt el a felperessel szembeni hitelezői igények kielégítésére fedezetet nyújtó biztosítási összeg kifizetése. A keresetet marasztalásra irányuló részében elutasította.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelmet megdöntötte, bizonyította, hogy a Cstv. 31. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett, az előírt iratokat, nyilatkozatokat a felszámolónak két csomagban futárszolgálat útján megküldte, nem befolyásolja a kötelezettségek teljesítését az, hogy a felszámolónak a futárszolgálat csak egy csomagot adott át. Kiemelte, hogy a felperes vagyoni helyzete a perben hivatkozott betörés következménye.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiakkal kiegészíti:

A felperes vagyona 2010. december hó 31. napján a 2010. évi mérleg alapján 6.739.000,- forint volt, melyből tárgyi eszköz 354.000,-forint, követelés 4.555.000,-forint, pénzeszköz 1.830.000,- forint.

A 2011. évi mérleg alapján felperes vagyona 4.431.000,-forint volt, melyből követelés 899.000,-forint, pénzeszköz 3.532.000,-forint.

A 2012. február 16. fordulónappal készített tevékenység záró mérleg szerint az adós vagyona a felszámolás kezdő időpontjában 16.000,-forint pénzeszköz volt. Alperes a pénzeszközt a felszámolónak nem adta át.

Alperes a felszámolónak a gazdasági társaság 2008., 2009. és 2010. évi iratait adta át (G.40.057/2013/7. sorszám alatt csatolt iratjegyzék), a 2011. évi iratok átadására nem került sor.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása helyes, és helyes az a jogi következtetés is, hogy a jelen ügyben alkalmazandó Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelem az alperes esetében fennáll.

A Cstv. 33/A. § (2) bekezdés 2. fordulata értelmében, amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés a-d) pontja szerinti beszámoló-készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell. A Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti jogkövetkezmény alapja önmagában az iratok hiánya, a Cstv. 31. § szerinti kötelezettség elmulasztása, a vélelem a mulasztás ténye alapján bekövetkezik, és ebből a szempontból a mulasztás oka közömbös, szükségtelen ezért annak vizsgálata, hogy a Cstv. 31. § szerinti kötelezettség elmulasztása az alperesnek felróható-e vagy sem. A perbeli esetben a felszámoló kizárólag az adós 2008-2009-2010. évi iratait vette át 2012. május hó 29. napján, a 2011. évi iratanyag teljes egészében hiányzik.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelem a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti tényállás minden elemére kiterjed, azonban e tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosítja:

A Cstv. 33/A. § (2) bekezdése az ügyvezető mulasztása esetére állít fel törvényi vélelmet, amelynek tartalma szerint azt kell feltételezni, hogy a vezető tisztségviselőnek a mulasztás időszakában tett intézkedései a hitelezői érdekek sérelmével jártak. A vélelem ezért kizárólag az ügyvezető mulasztásával érintett időszakra állhat fenn, azonban, amely időszakra az adós iratanyaga a felszámoló rendelkezésre áll, arra az időszakra az irathiány miatt vélelem nem alkalmazható, és a felperesnek kell tényállítást tennie a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte, a vezető tisztségviselő hitelezői érdekeket sértő magatartása, a vagyoncsökkenés, illetve a hitelezők kielégítésének megghiúsítása tekintetében, valamint a felperest terheli e körben a bizonyítási kötelezettség is.

A perbeli esetben a felperesi gazdasági társaság iratai 2010. december hó 31. napjáig rendelkezésre állnak, a felperes azonban nem erre az időszakra tett a keresetben tényállítást, hanem az irathiánnyal érintett - 2010. január 1. és 2012. február hó 16. napja közötti - időszakra hivatkozva állította, hogy az alperes nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján járt el. A felperes a társaság ügyeit, az alperes intézkedéseit erre az időszakra iratok hiánya miatt nem tudta megvizsgálni, tényállításra, az irathiányra és a hitelezők kielégítése hiányára hivatkozáson túl nincs lehetősége. Ezt pótolja a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerinti vélelem, amelynek alapján azt kell vélelmezni, hogy az alperes mulasztásával érintett időszakban, 2011. január hó 1. napjától a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, hogy az alperes hitelezői érdekeket sértő magatartást tanúsított, és a 2010. évi mérleg szerinti 6.739.000,- forint vagyon és a tevékenység zárómérleg

szerinti 16.000,- forint (ténylegesen 0 forint, mivel ez a pénzösszeg sem került átadásra) különbözete olyan vagyonvesztés, amely az alperes magatartásával okozati összefüggésben következett be.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a vélelem csak oly módon értelmezhető, hogy azt kell vélelmezni, az utolsó ismert vagyoni helyzethez képest a felszámolás kezdő időpontjára bekövetkező vagyoncsökkenés a vezető tisztségviselő hitelezői érdekeket sértő magatartásának az eredménye, nem értelmezhető azonban úgy, hogy a vélelem annak a ténynek a vélelmezését jelenti, hogy a vezető tisztségviselő magatartása miatt hiúsult meg a teljes hitelezői kielégítés. Utóbbi értelmezés esetén a törvényi vélelem gyakorlatilag a vezető tisztségviselő teljes helytállási kötelezettségének megállapításához vezetne függetlenül a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét megelőző vagyoni helyzetétől. Ilyen korlátlan helytállási kötelezettség azonban a vezető tisztségviselőt még a Cstv. 33/A.§-a alapján sem terheli.

A kiegészített tényállás alapján a perben az volt megállapítható, hogy a társaság felszámolónak átadott iratok szerinti utolsó ismert vagyoni helyzete (2010. december 31. mérleg) és felszámolás kezdő időpontja közt 6.739.000,- forint vagyoncsökkenés következett be, ezért azt kellett vélelmezni, hogy ez a vagyoncsökkenés a vezető tisztségviselő alperes hitelezői érdekeket sértő magatartásának az eredménye.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése szerint a felelősség alól nem mentette ki magát. A fentebb már kifejtettek szerint a Cstv. 31. § szerinti kötelezettség elmulasztásának oka közömbös a Cstv. 33/A. § alkalmazása során, szükségtelen ezért bizonyítást lefolytatni abban a kérdésben, hogy az alperes hány darab dobozt adott fel, és a feladott dobozok miért nem értek a felszámolóhoz. Nem befolyásolják a 2009 augusztusában történt betörés következményei sem az alperes felelősségét, mivel kártérítési felelősségének alapja a 2010. decemberében meglévő vagyonhoz képest a felszámolás kezdő időpontjáig bekövetkezett vagyoncsökkenés. Egyéb tényre az alperes a kimentés körében nem hivatkozott.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a felperes vagyona 6.739.000,- forint mértékben csökkent.

A fellebbezés a megállapítás tekintetben nem, míg a megállapított vagyoncsökkenés tekintetében minimális mértékben, 9,5 % arányban vezetett eredményre, felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, a túlnyomórészt eredménytelenül fellebbező alperes költségeit maga viseli a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § és a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

P é c s, 2014. november 26.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró